

Estranghero

Septyembre 1, 2022 (07:58:25 a.m.)

“Uy! Magandang Umaga, Sir Aki.” pagbati ng guwardiya sa istasyon ng tren.

Nalagpasan, hindi nabigyang pansin ni Aki ang pagbati ng guwardiya sa kaniya dahil nagmamadali itong pumasok sa *Philippine Railway Express System* (PRES). May kahabaang layo ang papasok ng PRES Piñula Station, kaya’t mahirap ang humabol ng iskedyul ng mga dumadaang tren kung masyado ng huli. Malalagpasan, isang minuto nalang ay maiiwan na s’ya ng maaabutang n’yang iskedyul na byahe ng tren. Ang kanyang pagmamadali ay mas bumilis nang marinig ang ugong ng tren sa istasyon. Tumakbo na ibang mga pasahero, nagmamadali din at gustong makasakay ng malapit nang makaalis na tren. Tatakbo na rin sana si Aki, ngunit hindi magawa ito dahil sa dami ng kanyang dala. Ang kanyang pagmamadali ay naging resulta upang makarating s’ya sa istasyon, ngunit hindi naging resulta upang maabutan ang sasakyang tren. Nakatayong hinihinal si Aki habang dumadaan sa kanyang harapan ang kahabaan ng tren na kanyang dapat sasakyan. Nagulantang ang nanlalantang Aki sa biglaang pagtunog ng kanyang telepono dahil tumatawag ang kanyang kaklase, binaba muna sa lapag ang mga dala upang sagutin ito.

“AKI! Akino, nasaan ka na?” malakas na pagkasabi ng natatarantang si Ruby Red.

Huminga ng malalim si Aki.

“Kailangan natin ‘yang mga dala mo sa unang klase natin ha.” habol ni Ruby Red.

“Nandito na ko, kaso hindi ko naabutan ‘yung tren. Huminahon muna kayo, makaka-abot naman siguro ako.” sagot ni Aki.

“Anong siguro? Naku! Siguraduhin mo lang, Aki. Kasi kung hindi malalagot na naman tayo kay Ma’am Laus nito.” sagot ni Ruby Red.

Walang kasiguraduhan si Aki, lalo na’t labinlimang minuto pa ang kanyang hihintayin sa susunod na dadaan na tren, habang tatlumpu’t minuto nalang ay simula na ng kanyang unang klase. Pinatay na ni Aki ang telepono, at muling binuhat ang mga dala niyang gamit na nilagay sa lapag. Tingin sa kaliwa, tingin sa kanan, tingin ng mauupuan, ngunit wala kaya’t nanatili nalang sa kinatatayuan. Mas bumibilis ang takbo ng oras, habang bumabagal naman ang pagdating ng tren. Hinihinal na

naghihintay, tagatak ang pawis, sa dala-dala'y mahigpit ang kapit. Habang naghihirap ay may biglang unti-unting lumapit, kahina-hinala, si Aki'y tila nanghihina. Nanatiling nakatayo, habang naririnig ang mga padyak ng papalapit na kahina-hinalang tao – isang estranghero. Habang nararamdamang papalapit ay pasimpleng minamasid ito ni Aki sa pamamagitan ng paggilid ng kanyang mga mata. “Lalaki, mas matangkad sa akin pero konti lang, matipuno pero sakto lang, moreno pero katamtaman lang, hati sa gitna ang buhok pero magulo” sinasabi ni Aki sa isip habang nakatitig, ngunit natigil nang sumalubong ang kaniyang mga mata sa lalaki. Ang estrangherong iyon ay biglang tumigil sa kanyang harapan, biglang yuko naman ang ulo ni Aki upang maiwasan ang magkatitigan. “Matapang na amoy panglalaki – mabango pero hindi gaano” pahabol na sabi ni Aki sa kanyang isipan bago siya kausapin ng biglaan nito.

“Kumusta, Aki.” sabi ng kahina-hinalang lalaki.

Nagulat si Aki kaya't napatingin agad ito sa lalaking kanyang nasa harapan, tinatanong sa sarili kung bakit kaya alam ng isang estranghero ang kanyang pangalan, pagkakita sa lalaki ay yumukong muli. Umaktong walang narinig, napansin, at nakita. Ngunit ang lalaki ay nanatili parin sa kanyang harapan, tila may kailangan. Inihandog ng lalaki ang kanyang kaliwang kamay sa harapan ni Aki, habang si Aki naman ay tinitigan lang ito dahil hindi niya namang magagawang makipag-kaway sa dami ng kanyang dala. “Pasensya na” patawang sabi ng lalaki habang kumakamot sa kanyang batok. Habang si Aki naman ay unti-unti muling inaangat ang ulo sa pagkakayuko, nakita at nabasa ni Aki ang *student ID* at uniporme ng lalaki.

“Emmanuel College, baitang ikalabing-isa, Marcus Fernandez Jr.” pabulong na basa ni Aki.

“Tama! Pero, Marco nalang” nakangiting pagpapakilala ni Marco.

Hindi makakibo si Aki dahil napalakas pala ang kanyang bulong.

“Gusto mo bang tulungan na kita diyan Mr. Akino Benigno?” mahinahon na pagkasabi ni Marco habang inaabot ang kanyang dalawang kamay kay Aki.

HINDI tinanggap ni Aki ang gustong ibigay na tulong ni Marco. Umaakto naman si Aki na walang nangyari, pagkatapos balewalain ang inihandog nito. Ang pagkakatayo ni Aki ay mas tumindig, wari nagpapakitang kaya niyang mag-isa at hindi kinakailangan ng tulong ng iba, kahit na basang-basa ng pawis at nangangatog na ang mga binti. Bumagal ang takbo ng oras, pati rin ang pagdating ng tren. Habang ang lalaki'y nanatili parin sa kanyang harapan, pareho nang nagkaka-ilangan. Punong-puno ng

tanong at pagtataka si Aki sa mga nangyayari. Kaya't hindi na ito nag-alinlangan na kausapin at tanungin ang lalaking nagpakilala bilang Marco.

“Ano ba talagang kailangan mo?” masungit na pagkaka-tanong ni Aki.

“Ah, kasi, wala ka bang nakalilimutan?” sagot ni Marco.

“Bakit? May kailangan ba kong alalahanin?” habol na sagot ni Aki.

Nagtataka si Marco sa sagot ni Aki, habang naghihintay naman ng sagot si Aki kay Marco. “Ayaw ko ng maalala.” bulong ni Aki habang may kinukuha si Marco sa kanyang bulsa. “Bakit? Hindi mo ba kailangan ito? Mr. Akino Benino, baitang ikalabing-isa, Simeon College” sagot ni Marco habang inilabas at hinarap sa mukha ni Aki ang naiwan n’yang *student ID* sa guwardiya ng istasyon. Kita sa mukha ni Aki na s’ya ay napahiya, hindi lang dahil napalakas muli ang bulong nito kundi may mabuting pakay naman pala ang lalaki. Nilagay ni Marco ang *student ID* nito sa bulsa ng uniporme na malapit sa dibdib ni Aki dahil hindi naman magagawang kunin ito, parchong ginagamit ni Aki sa dala-dalang mga gamit ang kanyang dalawang kamay. “Alalahanin mo sanang muli at ‘wag nang kalilimutan” sabi ni Marco sabay tapik sa balikat ni Aki. Si Aki’y hindi muling kumibo sa pagkakatayo habang si Marco ay lumipat naman sa gilid ni Aki. Mag-aalok sanang muli ng tulong si Marco kay Aki ngunit narinig na niya ang tunog ng paparating na tren sa istasyon. Dumating ang tren ng saktong nakalipas na labinlimang minuto, ngunit labinlimang minuto nalang din ay simula na ng klase ni Aki. Tumigil na ang tren sa kanilang harapan kaya’t lumapit na ang dalawa pati ang ibang pasahero, nagsiksikan na habang pumapasok sa tren kaya’t ang dalawa ay unti-unti ring nagkahiwalay. Tingin sa kaliwa, tingin sa kanan, tingin ng mauupuan si Aki, habang pasimple ding hinahanap ang lalaking estrangherong nakasama n’ya kanina. Habang tingin din sa kaliwa at sa kanan si Marco dahil hinahanap si Aki. “Lalaki, malapit sa akin ang tangkad, payat, maputi, natatakluban ng buhok ang noo” sabi ni Marco sa isip habang hinahanap si Aki. “Matamis ang amoy – mabango” habol ni Marco ng biglang mahanap na niya si Aki.

“DUMILAW STATION! Dumilaw station!” malakas na pagkasabi ng konduktor na tagabantay ng mga dumadaan na tren sa istasyon.

Nauna ang istasyon na bababaan ni Aki, dali-dali itong lumabas.

“Aki” patawag na sabi ni Marco, nagbakasakaling marinig siya nito. Ngunit, umandar nang muli ang tren pagkatapos lumabas ng ibang pang pasahero.

Nagmamadaling lumabas si Aki sa istasyon dahil kailangan n'ya pang sumakay ng isang jeepney papunta sa kanyang eskwelahan. Limang minuto nalang ay mahuhuli na s'ya sa klase kaya't mas binilisan, natatakot s'yang malagot sa sobrang strikto n'yang propesor. Nang makalabas at makasakay s'ya ng jeepney ay naaalala n'yang mayroon pa pala s'yang nakalimutan, ito ay ang magpasalamat sa lalaking nagbalik ng kanyang *student ID*. Habang nasa byahe ay sinusubukan n'yang alalahanin ang itsura ng lalaki, upang pasalamatan kung makita o makasalubong n'ya itong muli. Ang pagiging makalimutin ay matagal ng problema ni Aki, lalo na't may epekto ito sa kanyang pagiging *student leader*. Natapos ang kanyang tahimik na pag-iisip at muni-muni nang makarating na s'ya sa kanyang eskwelahan. Sa kabutihang palad ay nakaabot at hindi naman s'ya nahuli sa kanyang unang klase.

Septiyembre 8, 2022 (07:32:25 a.m.)

“Magandang Umaga, Kuya Thirdy!” masayang bati ni Aki sa guwardiya sa istasyon ng tren.

“Naku! Mukhang magandang talaga ang umaga mo, Aki. Mukhang alam ko din kung bakit.” sagot ng guwardiya habang nakapang-asar na titig at ngiti kay Aki sabay titig sa likuran.

Nagpatuloy na sa paglalakad si Aki pagkatapos suriin ng guwardiya ang kanyang ID at bag.

Habang unti-unti ng lumalayo ay biglang napatigil si Aki, tila may nagunita. May narinig s'yang pamilyar na boses at may naamoy na mabangong hindi n'ya gaanong gusto. Dahil dito, napalingon bigla si Aki sa kanyang likod, tila sariling katawan nalang ang kumilos. “Uy! Minamahal kong Kuya Thirdy!” pasigaw at masayang bati ng lalaki – ni Marco, habang nakikipag-apir sa guwardiya. Nagulat, nabigla, at nagtaka si Aki sa kanyang nakita, bigla naman itong balik lingon nang magkasalubong ang mata nila ni Marco. Maglalakad na sanang muli si Aki at magkukunwaring walang nakita at nangyari. “Aki!” sigaw na pagtawag ni Marco pati rin ng guwardiya, nagpatuloy si Aki sa paglalakad dahil s'ya ay natakot, nagkunwari nalang din itong wala narinig. Pabilis ng pabilis ang lakad ni Aki at kulang nalang ay tumakbo na ito, lumalayo na s'ya sa puwesto kung nasaan ang guwardiya sa istasyon ng tren na nagsusuri ng mga gamit. Hinabol ni Marco si Aki, tinakbo na ito ni Marco upang agad na maabutan, pinigilan ni Marco ang paglalakad ni Aki sa pamamagitan ng pagpunta sa harapan nito.

“Teka lang, Aki.” sabi ni Marco sa harapan ni Aki habang hinihingal.

Napatigil si Aki sa paglalakad, tila gusto pang takasan si Marco.

“Nakalimutan mo ulit ‘to.” hinihingal na pagkasabi ni Marco habang naka-angat at nakatapat ang naiwan na ID sa mukha ni Aki.

Napatitig si Aki kay Marco, pinapakiramdaman niya kung napahiya ba s'yang muli, lalo na't inakala niyang may ibang bagay na kailangan ang lalaki. "Sabi ko naman sayo, 'wag mo ng kalimutan, lagi mong alalahanin." sabi ni Marco habang nakatitig sakanya si Aki. Ang mata ni Aki'y tila nagtutubig, ngunit pilit na tinutuyo sa pamamagitan ng hindi pagpikit. "Alalahanin mo na, Aki." habol na sagot ni Marco, habang bigla namang hinugot ni Aki ang kanyang student ID sa kamay ni Marco at nagpatuloy sa paglalakad. Naglakad na si Aki, pabilis ng pabilis, tila iniwasan ang magkasabay ang lakad nila ni Marco. Ngunit pabilis din ng pabilis ang lakad ni Marco, pinipilit na makasabay sa lakad ni Aki. Naglalakad si Aki, pabagal na ng pabagal, at huminto sa hintayan ng sasakyang tren. Bumagal at huminto din si Marco sa paglalakad, pumwestong muli sa gilid ni Aki. Nagtataka si Marco kung bakit nagmamadali si Aki, gayunmang 7:30 a.m. naman ang huling dumaan na byahe ng tren. Sampung minuto nalang ay paparating na rin ang susunod na naka-iskedyul na byahe ng tren. Tahimik na naghihintay ang dalawa, segundong walang imik. Naglabas si Marco ng *burger* mula sa isang *fast food restaurant*, naamoy ito ni Aki kaya't napatingin ito sa kanyang gilid, ngunit biglang iwas din.

"Almusal ka muna, Aki." sabi ni Marco habang inaabot n'ya kay Aki ang *burger*.

Hindi ito pinansin ni Aki, ngunit tila gusto n'yang kuhanin.

"Sige na, kuhain mo na. Alam kong paborito mo 'to." sabi ni Marco habang nakaabot parin ang burger kay Aki.

Biglang napatingin si Aki kay Marco, patanong ang ekspresyon ni Aki sa narinig n'ya sa lalaki. Hindi na nakapaghintay si Marco kaya't kinuha na n'ya ang kamay ni Aki at ibinigay ang inaabot n'yang *burger*. "Huwag kang magalala, mayroon din ako" nakangiting sabi ni Marco habang kinuha ang isa pang *burger* sa kanyang bag. Nakatitig lang si Aki sa hawak-hawak n'yang *burger* na galing kay Marco, naghihintay naman si Marco na kainin na din ito ni Aki. "Hindi ko na 'to paborito" sabi ni Aki sabay kagat sa burger na bigay ni Marco. Masayang nakatitig si Marco kay Aki, halata kay Aki na sarap na sarap s'ya sa kanyang kinakain kahit pilitin n'ya itong itago. Habang walang imik na kumakain ang dalawa ay biglang nagpahayag ang konduktor na taga-bantay ng tren, magkakaroon ng pagka-antala sa susunod na paparating na tren. Imbes na limang minuto nalang ang hihintayin sa paparating na tren ay nadagdagan pa ng sampung minuto, kaya katumbas nito ay ang maghintay ng labinlimang minuto.

"Ano ba naman 'yan oh, nakakapagod na tumayo e." mainit na ulo na pagkasabi ni Aki.

"Edi...Umupo 'diba, Aki? darating din naman 'yan e." sagot ni Marco habang iniwasang ito'y maging tunog pilosopo.

Ang dalawa ay umupo muna sa mga bakanteng upuan sa hintayan kapag sasakay ng tren. Tahimik ang dalawa't walang imik, naglabas naman ng lalagyanan ng barya si Aki upang bilangin ang kanyang barya. "*Spongebob*." natatawang banggit ni Marco habang nakatitig sa lalagyanan ng barya ni Aki. Pinigilan naman ni Marco ang kanyang sarili sa pagkakatawa ng tumititig si Aki sa kanya. "Uy! Hindi ako natawa dahil si *Spongebob* ang lalagyanan ng barya mo ha, natawa lang ako kasi... lumobo na s'ya sa sobrang dami siguro ng barya" depensang sagot ni Marco habang nakatitig parin sa kanya si Aki. Nangangatog, natatakot, at kinakabahan si Marco dahil baka nagalit o nasaktan n'ya ang damdamin ni Aki. Nakatitig parin si Aki kay Marco, habang si Marco naman ay nagisip ng paraan upang makatakas sa nanlilisik na mata ni Aki, kaya naman ginaya ni Marco ang itsura ng *Spongebob* na lalagyanan ng barya ni Aki – lumulubo. Ang nanlilisik na mata ni Aki ay naningkit, bibig ay ngumiting kita ang ngipin, sersyosong pagmumukha ay bumungisngis. Ang dalawa ay tila may sariling mundo, rinig sa buong istasyon ang kanilang tawanan. "Bakit hindi mo pa 'yan napalitan?" biglaang tanong ni Marco kay Aki habang nagkakasiyahan. Ang ingay ay muling nanahimik, habang si Aki naman ay napatitig sa kanyang *Spongebob* na lalagyanan ng barya. "Hindi ko rin alam e, nakalilimutan ko lang bumili. Paborito ko rin naman kasi 'to, diba?" nananamlay na sagot ni Aki sabay titig kay Marco. Bumilis ang takbo ng oras, kakaunti nalang ay paparating na rin ang sasakyan nilang tren. Si Aki'y muling nanahimik, si Marco nama'y hinahanap ang rason kung bakit.

"Burger, spongebob, at kulay dilaw." biglaang sabi ni Marco.

Napatinging bigla si Aki kay Marco at nagtaka.

"Ikaw na ikaw, Aki." habol ni Marco.

Lumignon na sa pagkakatatitig si Aki at yumoko.

Tumayong bigla si Marco, papuntang kubeta upang umihi. Habang si Aki naman ay nanatili sa kanyang inuupuan habang nakayuko. Ang tren ay napaaga ang dating, ang mga pasahero'y nagkumpulan na upang makasakay dito. Tumayo na din si Aki, hihintayin n'ya pa sana si Marco ngunit matagal ito kaya't siya ay pumasok na sa tren. Nakaalis na ang tren ngunit si Aki'y walang kasiguraduhan kung nakaabot ba si Marco. Nasa byahe na ang tren papuntang PRES Dumilaw station, may naalala si Aki na kanyang nakalimutan. Nakalimutan ni Aki ang kanyang *Spongebob* na lalagyanan ng barya, nalungkot si Aki habang inaalala kung saan ito napunta. Nagtubig ang mga mata ni Aki at tila tutulo na ang mga ito, labis ang lungkot dahil hindi n'ya mahanap ito. Biglang tumunog ang telepono ni Aki dahil may tumatawag dito – si Marco.

“Hello?” sagot ni Aki sa telepono.

“May nakalimutan ka ulit, Aki.” sagot ni Marco.

“Marco?” sagot ni Aki.

“Hindi ako ha, si *Spongebob*” pabirong habol ni Marco.

Nakahabol na makasakay si Marco sa tren na sinasakyan ni Aki, nakuha n’ya ang naiwan ni Aki na lalagyanan ng barya sa PRES Piñula station. Napagusapan ng dalawa na magkita nalang sa PRES Dumilaw station upang iabot ang lalagyanan ng barya ni Aki. Tumigil na ang tren sa istasyon, dumagsa ang mga taong lalabas at papasok ng tren. Nagmamadaling naghanapan ang dalawa, dahil sasakay muli si Marco pagkabigay ng naiwan ni Aki na lalagyanan ng barya. Tingin sa kanan at sa kaliwa ang dalawa, ngunit nahirapan na makita ang isa’t-isa sa dami ng tao. Tumingkayad si Aki upang makita si Marco, nang makita n’ya ito ay sabay sigaw upang tawagin ito. “Arc!” sigaw ni Aki, biglang lingon naman si Marco. Nagkita na ang dalawa, iniabot ni Marco kay Aki ang *Spongebob* na lalagyanan ng barya ni Aki, kita sa mukha ang saya ni Aki. “Salamat, Arc.” pasasalamat ni Aki na may naluluhang mga mata. Dali-dali ng sumakay si Marco ng tren dahil iba ang kanyang binababaang istasyon. Nakatingin lang si Aki habang sumasakay si Marco, sabay kaway naman si Marco dahil s’ya ay nakapuwesto sa pintuan na may salamin ng tren, kumuway din si Aki gamit ang kamay ng *Spongebob* n’yang lalagyanan ng barya.

Septyembre 15, 2022 (07:37:25 a.m.)

“Magandang umaga, Sir.” bati ng guwardiya na pumalit muna kay Kuya Thridy.

Nginitian ito ni Aki.

Pagkatapos suriin ang kanyang gamit ay pumasok na si Aki sa istasyon at naglakad papuntang sakayan. Tumigil muna s’ya at tiningnan kung naiwan n’ya bang muli ang kanyang *student ID*, ngunit hindi naman, s’ya ay nagpatuloy sa paglalakad. Suot ni Aki ang kanyang *headset* habang nagpapatugtog papuntang istasyon, pagkarating ng sakayan ay dire-diretso s’ya at tumayo habang naghihintay. Si Marco naman ay nakaupo sa mga upuan habang naghihintay kay Aki, biglang tayo s’ya nang makita n’ya si Aki. “Aki!” patawag na sabi ni Marco, ngunit hindi s’ya narinig nito dahil nagpapatugtog si Aki. Lumapit s’ya kay Aki, pagkalapit ay tinanggal ang isang headset na naka-kabit sa tenga ni Aki.

